

stwo, falschne Sswjetse nje, hanenje. A dyż tola k Pscheposnacju nebjesche to wulke Pscherwobrocjenje, kotrež we jenym Załoszje połnym Ljeczi ſo podało bje we Wutrobi nasheho Ssobubratra, kaf to zylje hinajscha a nowa Wutroba bje, kij do Ssmerczje džesche, hacž ta kij Ljeto predn na tymšamym Dnju smordarskimi Myſlemi napelnena, po Krwi teho Bratra laczna bje, da dyrbimy pokornje tu wjecznu Ssmilnoſz Božu czechicž, kij ktemu Rjeschnikoj džesche: ja chž u cji nowu, mjaſnu Wutrobu dacž a chžu tu kamentnu Wutrobu swojego Ćzjeła wsacž. Skak czechskim Bledzenjom, skak wele Sdychowanemi a Ssyłsami pak talej nowa Wutroba dobyta bycž chžesche, — ach so by to Kojždy ſam teho Erta teho Mesbožomnego ſlyſhiecž moł, kij we poſlenej Žtundzi hishcze ſweczę Štyſknoszju na te czechke Ljeto teho Pschihotowanja kſwojej Ssmerczi spomni, hacž na ton bliſki Konz, to Wumozjenje ſe wscheje Muſy, to wo- plakowasche won hishcze ſjyrymi Ssyłsami, ſo ſama ta jeho załoszna Ssmercz tola newobendzene cžinicž nemožesche, ſchtož pschecžiwo temu Bratrej won bje ſawinował.

Dyž tak ton ſhubenj a ſaſo namaſanij Ssyn pschednami ſteji, ſchtu bes nami, dy by ſo runje we rjeschnym Spanju tak zylje jateho nesaczuł, kajž tamny, — nedyrbjal tola tu Ruku na Wutrobu położicž a ſo wopraschecž: hacž won ſo ſdaleneho ſacžuje wot wscheho potajnego a možnego Poſhilenja k Šlemu, wot wscheje Winn? — Psched prjenej najmenszej Krocželu na rumnym Pucžu teho Rjedha ma Kojždy cžepetacž, pschetoz ta druha Krocžel jeho hižom do Towarſtwa tych Glosznikow wedże; wachowacž, ſwjeru wachowacž dyrbimy my na naſchich Pomyſlenjach a Požadanjach, kajž